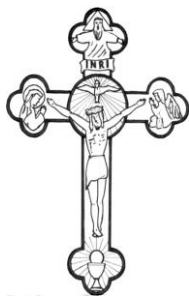

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lombardi

Srpanj 2015. • Godina IV. • Broj 41

"PRUŽITE MIR JEDNI DRUGIMA!"

Sveti Otac Franjo je odobrio i potvrdio sve što je sadržano u Okružnom pismu, koje je pripremila Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, te naredio njegovo objavljivanje. Jesmo li ga pročitali? Na vratima naše crkve već dugo vremena stoje izvješena neka upozorenja iz Okružnice o značenju pružanja mira u misi koji u sebi nosi duboko značenje molitve i pružanja mira u kontekstu euharistije. Ispravan način pružanja mira među sudionicima na misi obogaćuje značenje i nudi izražajnost samomu obredu jer nije riječ o nekome mehaničkom pozivu na međusobno pružanje znaka mira. To nije i ne može biti obično rukovanje sa značenjem "di si, kako si?" »Mir vam svoj ostavljam, mir vam svoj dajem«, riječi su kojima Isus svojim učenicima, okupljenima u dvorani Posljednje večere, prije svoje muke obećava dar mira, da bi u njih ulio radosnu sigurnost u njegovu trajnu prisutnost. Zato odlazanje vjernika s njihovoga mjesta radi međusobnoga pružanja mira, kao i udaljavanje svećenika od oltara da bi pružio mir nekome od vjernika na misi nije prihvatljivo. A još je manje prihvatljivo, a što je primijećeno kod mnogih vjernika, da, kad pružaju mir, uopće ne gledaju u oči onoga kome ga daju, već samo pruže ruku, okrenu glavu i pogled usmjere negdje u stranu. Kakav onda to MIR pružaju? Zamisli da nekom nešto daješ (poklanjaš) i pružajući mu to gledaš negdje drugdje (ustranu), a ne u njega.

Župna crkva Svetog Roka, Lombarda

Nedjeljom: Sveta misa u 8.00 i u 19.00 sati
Radnim danom: Sveta misa u 07.00 sati ili 19.00 sati

Raspored događanja kroz mjesec SRPANJ 2015.

9. srpnja	Blažena MARIJA PROPETOG ISUSA PETKOVIC	Sveta misa u 07.00
13. srpnja	Gospa BISTRičKA	Sveta misa u 19.00
16. srpnja	Gospa KARMELSKA	Sveta misa u 19.00
26. srpnja	Sveti JOAKIM I ANA - roditelji blažene djevice marije	Sveta misa u 08.00 i 19.00
29. srpnja	Sveti TODOR - suzaštitnik grada Korčule	Sveta misa u Javiću 07.00 Slavi se u Korčuli u večernjim satima

Napomene:

- 3. nedjelja u mjesecu je Nedjelja sakramenta;
- Sve možebitne promjene će se oglasiti s oltara.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE (za srpanj)

Biskupska:

„Da naš narod, čuvajući dar vjere i nepovredivosti života, bude oslobođen pogubnosti psovke, alkoholizma i svake ovisnosti koja razara čovjekovo dostojanstvo i ljepotu obiteljskog zajedništva.“

MIR VAMA!

„U koji god grad ili selo uđete, razvidite tko je u njemu dostojan: ondje ostanite sve dok ne odete. Ulazeći u kuću, zaželite joj mir. Bude li kuća dostojna, neka mir vaš siđe na nju. Ne bude li dostojna, neka se mir vaš k vama vrati" (Mt 10,11-13).

Krist je naš mir, onaj božanski mir, naviješten po prorocima i anđelima, i koji je On svojim vazmenim otajstvom donio na svijet. Taj mir uskrsloga Gospodina zazivamo, naviještamo i širimo na slavlju također s pomoću jedne ljudske geste, uzdignute na razinu svetoga znaka. U naše vrijeme, bremenito zastrašujućim sukobima, ovaj znak, također s gledišta općega razumijevanja, poprima posebnu važnost, jer Crkva sve više posvjećuje svoju zadaću da moli od Gospodina dar mira i jedinstva za sebe i za cijelu ljudsku obitelj.

Ako vjernici ne razumijevaju i obrednim gestama ne pokazuju da žive ispravno značenje obreda mira, oslabljuje se kršćanski smisao mira i zanemaruje se njihovo plodonosno udioništvo u euharistiji. Pružanje mira pronalazi svoje mjesto između molitve »Oče naš« – s kojom se povezuje preko

embolizma koji pripravlja za samu gestu mira – i lomljenja kruha – za vrijeme kojega se zazuje Jaganjca Božjega da nam daruje svoj mir. Tom gestom, koja »ima zadaću očitovati mir, zajedništvo i ljubav«, Crkva »zazuje mir i jedinstvo za samu sebe i za cijelu ljudsku obitelj, a vjernici izražavaju eklezijalno zajedništvo i uzajamnu ljubav, prije nego se pričeste na Sakramentu«, to jest na Tijelu Krista Gospodina. U trenutku pružanja mira potrebno je izbjegavati neke zloporabe, kao što su:

- uvođenje »pjesme za mir« koja ne postoji u rimskome obredu;
- odlaženje vjernika s njihovoga mjesta radi međusobnoga pružanja mira;
- udaljavanje svećenika od oltara da bi pružio mir nekome od vjernika;
- praksa da u nekim prigodama, kao što su slavlje Vazma i Gospodinova rođenja, ili u obrednim slavljinama, kao što su: krštenje, prva pričest, potvrda, ženidba, ređenja, redovnička zavjetovanja i sprovod, pružanje mira postane prilika za izražavanje čestitaka, želja ili sućuti među prisutnima.

SVETI TODOR SUZAŠTITNIK GRADA KORČULE

Župa sv. Marka u Korčuli 29. srpnja slavi svoga suzaštitnika sv. Todora, mučenika, a taj dan je dan Grada Korčule. Blagdan Sv. Todora svečano će se proslaviti svečanom večernjom koncelebriranom euharistijom s procesijom oko Grada. Po završetku misnog slavlja kreće procesija ulicama Korčule. Sve tri bratovštine iznose na vidjelo pred puk svoj bogati crkveni inventar: „Veli i Mali vosak“, kandelabre, ceroferale, zvijezde, križeve... Procesija se formira u katedrali u koju nakon mise ulaze najprije Sasvetani kao najstarija bratovština iz 1301. godine, zatim Rokovci osnovani 1575. i najmlađi Mihovilci. Iz katedrale po strogim pravilima u procesiji „diricjunima“ izlaze najprije Mihovolci (bratovština sv. Mihovila), Rokovci (bratovština sv. Roka) i na kraju Sasvetani (bratovština Svih Svetih). „Procesjun“ predvodi svećenstvo s predvodnikom misnog slavlja koji nosi

pokaznicu sa okamenjenom krvi Sv. Todora. Kasu sa relikvijama sveca na rukama gradom nose bratimi. Procesjun se sa torcima spušta ispod Punta pa preko Plokate, stare rive, okolo Zakerjana, gdje se istim smjerom vraća u katedralu.

Sveti JOAKIM I ANA Isusovi sveti Dida i Baka

Blagdan Isusovih djeda i bake - svetih Joakima i Ane slavimo 26. srpnja. Biblija ih niti ne spominje. Ali tradicija ih dobro pamti. Sveti Joakim i Ana su odgojili malu Mariju koja će kasnije postati Isusovom majkom. Njezin utjecaj na Isusov život je velik i evanđelja nam to dokazuju. Mnoge trudnice i mlade majke molile su deveticu svetoj Ani. Poznate su pobožnosti u kojima roditelje traže zaštitu sv. Ane koja je, prema predaji, svoje dijete, malu Mariju radala u starijoj dobi.

Biti baka ili djed je iznimno uzbudljivo iskustvo. Bakom i djedom se postaje u godinama kada točno znamo što hoćemo, a što nećemo. Baka i Dida imaju jasno izgrađene stavove o vjeri, ljubavi i smrti. Djedovi i bake mogu svojoj unučadi pružiti puno više nego što su pružali svojoj djeci. Često mladi roditelji kažu: „Nisi tako činio/činila, nisi tako govorio/govorila kada sam ja bila mala... a sada mojoj djeci govoriš/činiš...“ Ne vrijedi objašnjavati. Jednostavno je to istina.

Djedovi i bake vole svoju unučad na nježniji način. Sjetite se samo svoga djetinjstva. Svi nosimo sjećanje na djeda i baku. Vrlo često su to nježna i topla sjećanja. Sjećanja na osmijehe, na dodatno vrijeme, sjećanje na zagrljaje i poljupce, sjećanje na nježnost.

Svima koji su djed i baka ili se tako osjećaju neka sveti Joakim i sveta Ana budu uzori i mjerilo života.

ŽIVOT POSLIJE ROĐENJA

Poučna priča:

Dva blizanca jednog su dana dok je majka spavala, u njezinoj utrobi započela raspravu. Prvi kaže drugome: - Braco, vjeruješ li ti u život poslije rođenja? - Da, naravno. Vjerujem da postoji život poslije rođenja... jer... zašto bismo inače bili ovdje da nema ništa poslije... ne znam, kakvog bi smisla bilo da se mi tu sada nalazimo. Ja mislim da smo ovdje sada upravo da bi se pripremili za taj drugi život! - Ma, ja ne vjerujem! To su gluposti! Ne postoji život poslije rođenja. Kakav bi taj život uopće mogao biti? - Pa, ne znam, ali vjerujem da će možda biti više svjetla. Možda ćemo moći samostalno disati, jesti vlastitim rukama, možda ćemo moći hodati, a tko zna... možda čak i trčati. Oduvijek sam maštao o tome, kako bi bilo, kakav je to osjećaj trčati sam. - Ma daj, ne pričaj gluposti! Nemoguće je hodati, a kamoli trčati. Nemoguće je jesti vlastitim rukama. Ne postoji život poslije rođenja. To su samo tvoja maštanja i sanjarenja. Rođenje je kraj! - Vidiš, ja sam ipak uvjeren da postoji. Postoji nešto poslije rođenja. Nešto sasvim drugačije od života koji sada živimo. - E, brate moj, ovo ti je jedini život! Postojanje u tamnoj, uskoj dolini – samo eto, skupa smo tu pa nam je lakše. Nisi sam. Osim toga, znaš da se nitko poslije rođenja nikad nije vratio ovamo natrag, pa da nam kaže da ima nešto poslije. Rođenje je, prema tome, kraj. - Ne mogu točno znati kako će taj drugi život izgledati, mogu samo nagađati, maštati kako bi to možda moglo izgledati, ali nije toliko ni važno, kad znam da ćemo u tom životu, kad izađemo odavde, jednog dana vidjeti našu mamu, i upoznati je! - Mamu? Ti vjeruješ u mamu? Pa gdje je sada ta naša mama? - Mama je svuda oko nas. Da nema mame, ne bi ni nas bilo. Zahvaljujući njoj mi postojimo. - Ma daj! Kakva glupost. Mamu nikada nisam vidio, a pošto je nisam vidio – ne mogu u nju ni vjerovati. Pa nisi je ni ti vidio! Znači, mama ne postoji! - Nisam je vidio, ali znam, osjećam da postoji i da nas čeka. Vjerujem da nas mama voli, da smo čeka dan kad ćemo se sresti, ali ne možemo još, još nismo spremni... Ponekad, kad se potpuno umirim, mogu je čuti kako pjeva i miluje naš svijet i priča nam kako nas voli.

Priredio: Željko Dominis